

הורות-שוואה << הורות לאחר גירושים >> עדויות << דודו

יום שישי 17 ספטמבר 2004 זכויות האשה?

להשפיל את הרוב הדומם

חותמים על אמנת
החזרות המשותפת

אכעס!!

אילו הייתי מספר לכם שמישהו יום אחד יתעלל בכם נפשית יגיש נגדכם תלונות שווא במשטרה ייקח לכם את רכושכם יוציא אתכם מביתכם ינתק אתכם מילדכם – וכשה תלכו לבית המשפט ותגישו תלונה – השופט יצדיק את הפושעים - הייתם אומרים שזה לא יכול להיות! שזה קורה רק בסרטים!

אילו הייתי אומר לכם שלא רק שהשופט יצדיק את הפושעים הוא גם יעניש אתכם? כל זה קורה, כן כן קורה פה במדינת ישראל כל יום! ולא, האנשים שזה קורה להם הם לא מיעוט. הם לא חלשים. הם לא מסכנים. לא ולא. אלה פשוט גברים, רגילים, שהאשה שאיתם החליטה שהיא לא רוצה אותם יותר. ולא זה לא טעות, זה קורה לכל אחד, רק שהמערכת "משתיקה" את העניין.

ככה פשוט: "...אין עניין לציבור..."; "...ואולי באמת היה משהו, לך תדע?..."; וגם: "...יש 50 נשים נרצחות במדינת ישראל בשנה, אז למה שהמערכת תגן על גברים?" "השתקה הזו קוראים "בדלתיים סגורות" (וגם די פדיחה – אז אולי עדיף ככה? אולי?)

העניין מתחיל בהחלטה של האישה להתגרש. שיחה קצרה עם עו"ד תבחר לה שהדרך הקלה ביותר זה ע"י תלונה במשטרה קל ופשוט – וגם אין סיכוי שהיא תיתפס משקרת – כי אין מי שאיכפת לו. אין עניין לציבור להעניש נשים – הן סובלות מספיק, וגם יש להן לובי חזק והרבה ארגונים שתומכים. אחרי תלונה במשטרה הגבר מוזמן לחקירה – לא חשוב מה תוצאות החקירה – לא משנה אם יש או אין קשר למציאות. במידי: הגבר מורחק מהבית! אלה ההוראות של מחלקת אלימות במשפחה של המשטרה – גם אם אין שום סיבה מתקבלת על הדעת – ההרחקה מצננת את העניינים. להרחקה עצמה כמעט שאין משמעות ארוכת טווח מעבר לעובדה אחת חשובה – היא שווה כסף! כן כן, גבר שמורחק מביתו לחוץ, לא נוח לו, יותר קשה לו להתגונן, וכן – גם יותר קל להגיד על גבר שהורחק שהוא "מסוכן": "...שהרי למה המשטרה החליטה להרחיק אותו?"

תראו, אני לא טיפש ולכן הבנתי במהירות את מה שהסבירו לי במשטרה. גם שבועיים מעצר בית אצל אחי עזרו. אני איש פשוט, מתעסק בהיי-טק, למדתי פיזיקה בטכניון, מימי לא היה לי עניין עם המשטרה, אפילו דו"חות תנועה אני משלם. ככה אני.

ההסבר שנותנים במשטרה לתופעה של הרחקת הגברים מהבית הוא: "50 נשים נרצחות במדינת ישראל בשנה" – מכאן גברים הם רוצחים פוטנציאליים! ולכן מתייחסים אלינו ככה. – כן כן גם אתה גבר "רוצח פוטנציאלי" – ולא על תדאג לא יגישו נגד אשתך כלום – לא יעשו דבר – אין עניין לציבור – אתה גבר חזק תעמוד בזה. ונכון אין כל קשר בין הנשים שנרצחות לגברים שמורחקים – אלו שתי שאלות נפרדות – השידוך בין העניינים פשוט מזעזע – גבר שרוצח הוא גבר אלים, מופרע נפשית, אחד שלא מבין שרצח הוא לא אופציה: אם עשו לך עוול תיגש לבית המשפט ותגיש תביעה והשופט ישמע אותך ויישפט משפט צדק".

טוב, נו נגיד שסיפרת את הסיפור שלך. אז מה? ונגיד שהרבה כמוך סיפרו את הסיפור שלהם, אז מה? יש ארגון של גברים נפגעי המערכת – כן כן האמת שיש כמה וכמה כאלה תלוי בכמה אתה אגרסיבי – יש ארגונים שמתעסקים ב"זכויות הגבר" – פשוט מפחידים נשים בכל מיני שיטות כדי לסיים את העניינים מחוץ לבית המשפט, – אפשר למצוא אותם על כל קיר פנוי. יש גברים שהתמזל מזלם (לא כל כך ברור אם לטובה או לרעה) ויש להם ילדים – ומעבר לשלומם האישי הם צריכים גם לחשוב על שלומם של ילדיהם – ואז לארגונים האלה קוראים "ילדים לא מתגרשים מאבא" או "הורות שווה" – בקיצור אתה לא לבד.

אז נראה לך שברמה האישית מלחמה היא דבר מיותר – אתה שוקל שנים של גריה בבית משפט מול כמה מאות אלפי שקלים – לא שווה – באמת כסף בא והולך והבריאות לא, וגם עצבים. למה ללכת למקום, שבו ברור שיתעללו בך? יאללה, וויתרת על כסף והמשכת הלאה בחיים שלך. אם אין לך ילדים כנראה שזה סוף הסיפור. אבל אם יש – פה מתחיל מאבק די טיפשי – אתה צריך להילחם כדי לראות את הילדים שלך.

לא זה לא ברור! לא זה לא מובן מאליו!

זה לא שאף אחד לא חושב שטובת הילד זה שיהיה לו גם אבא – דווקא כן, אבל, אם אמא של הילד החליטה שתם ככה שלא צריך אותך בחיים שלה, אז זה די מובן שכשאתה בא לקחת את הילדים, זה מפריע.

אם תלך לשופט, מה אתה רוצה שהוא יגיד? "...אתה רציני? אתה רוצה לצעוק "קגבגה" עם הבר שלך? בשביל זה אתה מטרד את בית המשפט? אתה פשוט נודניק שרוצה לנקום בגרושתך ולהפריע לה בחיים! לכן אתה מבקש מבית המשפט שיחזיר לך את הסדרי הראיה." יש לך מזל אם השופט לא זורק אותך מכל המדרגות ומחייב אותך בביטחון בית המשפט!

אם אמא של הבר שלך התלוננה, שעשית בבר שלך מעשה סדום אז היא יודעת למה וזה מספיק. היא לא היתה צריכה לעשות כלום – לא ללכת לרופא, לא לפסיכולוג, שום דבר. אין לך שום סיכוי, לא משנה מה תגיד ולא מה תעשה וגם אם תלך למכונית אמת ותצא חף מפשע – וגם אם תלך לפסיכולוגים שיבדקו אותך ואת הילד ולא יגלו כלום – ולא שום דבר כלום כלום!!! חבליוז בזב"ז – אין לך סיכוי!!! מה אתה מצפה מפסיכולוג שיגיד? שאין סימנים? שהילד בסדר? שאתה שפוי? שאתה נורמאלי – תשכח מזה! אין דרך לוודא. "פסיכולוגיה היא לא מדע מדויק..."

המקסימום שייקרה זה שהפסיכולוג הכי נחמד שיהיה 100% לטובתך יכתוב שהוא לא גילה כלום אבל בדרך כלל הוא גם יוסיף כסת"ח ש"כנראה כן היה משהוא אבל לא נשאר סימנים". מגוחך, אני יודע, אבל גם הפסיכולוג בן אדם והוא לא מכיר אותך ולא יודע עליד כלום מעבר לשקרים של גרושתך – ואין לו דרך לוודא – ובטח לא לקחת אחריות – תזכור אפילו המשטרה זרקה אותך מהבית...

מה אתה רוצה שהשוטף יעשה לגרושתך על שהיא התלוננה שעשיתי מעשה סדום בן שלי? אם הוא יעניש אותה על שהיא מתלוננת תלונת שווא, עלול הרי לקרות מוקרה אמיתי של מעשה סדום של אב בבנו, ואז האמא של הילד לא תתלונן כי היא תפחד שהיא תיענש כמו גרושתך אם היא לא תצליח להוכיח את דבריה. אז בעיני השופט עדיף ש-1000 גברים לא יראו את הבן שלהם, מאשר ילד אחד שיעבור אונס. מה שנכון נכון, גם אני הייתי רוצה שאם אתלונן ייקחו את התלונה שלי ברצינות ויבדקו ויחקרו ולא יענישו אותי על שהתלוננתי. כמובן שאין לי כוונת זדון.

רגע, ואיך בדיוק מודדים כוונת זדון? כמובן: האחריות להגיש כתבי אישום נגד כאלה שמגישים תלונות שווא היא של הפרקליטות. היי על מה אתם מדברים! הפרקליטות מתעניינת רק במה שיש עניין לציבור – וגברים רוצחים שיגנו על עצמם!

במקרה שלי יום אחד אחרי ארבע שנות נישואין הלכה גרושתי (אשתי דאז) לתחנת משטרה והגישה תלונה ש"יצאתי ב 5:00 בבוקר למרפסת וצעקתי שאני אשורף את הבית" – יומיים אחרי זה היא הגישה שבע תביעות לבית המשפט לענייני משפחה כ-200 עמודים מודפסים. יש פה ספק אם היתה לה כוונת זדון? ברור שלא, ובכל זאת הפרקליטות לא רק שלא הגישה תביעה נגדה הם אפילו הגדילו והגישו תביעה נגדי – כן כן ממש אינטליגנטי – אבל זה לא הסוף זו אפילו לא ההתחלה.

אחרי התלונה המגוחכת יש עוד 15 תלונות שלה במשטרה שבסופם יש בסה"כ חמישה כתבי אישום על כל מה שאפשר להעלות על הדעת: תלונה אחת זה על זה שכשהבן שלי היה בן שנה נתתי לו אנטבייטיקה נגד רצונו. תלונה נוספת זה על זה, שבאמצע הרחוב צעקתי עליה שאני רוצה משמורת על הבן שלי אחרת אני אפגע בה. תלונה נוספת היא על בלשים פרטיים ששכרתי כדי שיעקבו אחריה ויחבלו לה באזעקה של הרכב. תלונה נוספת היא שפגתי בשמה הטוב כשסיפרתי לספר שלי מה היא עושה. ויש עוד – אם תרצו אין זו אגדה...

גולת הכותרת היא "מעשה סדום" שביצעתי לדעתה בן שלי. היא לימדה את הילד בן ה-3 להגיד "אבא שם את הבולבול בטוסיק שלי". הילד חושב שזה מצחיק, וסיפר לחוקרת ילדים שהוא היה עם מכנסיים ואבא היה עם מכנסיים כשזה קרה... פשוט היא לא הסבירה לו את כל הסיטואציה, רק לימדה אותו להגיד משפט אחד קטן.

התוצאה המיידית של תלונה של אשה נגד גרוש/בעל היא צו הרחקה מיידי ל-30 יום, ממנה ומהבית ומהילדים. מאז התלונה על מעשה הסדום אני פוגש את הבן שלי ב"מרכז הקשר" שזו מסוג של משחקיה קטנה של העירייה. מסתבר שזה די נחמד. יש שם עובדות סוציאליות שכל הזמן "משגיחות". הן נחמדות ומשתדלות לשמור על שקט תעשייתי. יש מעליהן את פקידת הסעד, שהיא הקשר שלהן עם בית המשפט, וגם שלך.

אחרי שקט יחסי של יותר משנה במרכז הקשר יש עניין חדש: גרושתי שתחייה התלוננה שהיא פוחדת לאחורונה במיוחד שייקרה משהוא לבן שלה ולכן היא מבקשת להגביר את הפיקוח. אני כמובן שהסכמתי מיידי. כן כן גם השומר של מרכז הקשר איש נחמד אפשר לשחק איתו – הוא יושב שם משועמם למקרה שיהיה איזה אבא שיתעצבן במיוחד – או שיבואו מחבלים – או משהוא אחר לך תדע. לשאלה המגוחכת של פקידת הסעד אם אני מסכים להגדלת השמירה עניתי "מצדי את יכולה לשים גודו של שומרים שיישמרו כדי שגרושתי תרגיש בטוחה". בסה"כ היא אמא של הילד ודואגת לו...

ומכיוון שאני הסכמתי להגברת השמירה – פקידת הסעד הלכה לברר והתברר שאין תקציב והעירייה אפילו לא הסכימה להוסיף עוד שומר אחד לבקשת גרושתי. אבל מכיוון שגרושתי חוששת, הוחלט על "וועדת מסוכנות" – ואללה יש זה דבר: במשרד הפנים, האגף הפלילי, מעריכים מסוכנות של אנשים. יושבות בוועדת מסוכנות פסיכולוגיות, עו"ס של משרד הרווחה וכמובן פקידת הסעד שאחראית על מרכז הקשר. קשה לי להאמין שוועדת המסוכנות תחליט שאני מסוכן, אבל מצד שני אין ספק שהן לא יכתבו שהן לוקחות אחריות. למה שתצפה שמישהו ייקח אחריות על דברים שאתה אולי כן תעשה?

אתם לא מכירים אותי אבל לדאבוני אני איש פשוט ונורמאלי – זכר, לבן, יליד ישראל, צבר, אין שום סיבה לחשוב שאני שייך לאיזה שהוא מיעוט. אני מלומד - יש עלי איזה 18 שנות לימוד, תארים וכל מה שאתם רוצים. בקיצור לא ממש מסכן אז לא לרחם.

וכן בסוף... אפילו המערכת המטומטמת שלנו תבין – ואני יודע שלוקח זמן – אני רק מקווה שייצא קצת צדק לאור בקרוב. כי נימאס לי שרומסים את כבודי ומתייחסים אלי כמו לאיזה פושע.

אם תרצו אפשר ליצור איתי קשר [במייל](#)

דוד, רמת גן

נושאים קרובים:

- סיפור של רותי • סיפור של טריגי • סיפור של ח.א. • סיפור של ח.א. • סיפור של ח.א. • סיפור של אלונה • סיפור של דודו • סיפור של א. • איבן דניסוביץ • לילך רותם • סיפור של לורית • סיפור של מיכאל • סיפור של מ. • סיפור של אבא של נועם • סיפור של פפר • סיפור של סימון •

תנועת הורות=שווה (CRC ישראל) • ת.ד. 5533 רמת גן 52136 • טלפון 03-6292646
Horut=Shava Movement (CRC Israel) • P.O.Box 5533 Ramat-Gan, 52136, Israel • Tel +972-3-6292646
כתוב למנהל האתר: webmaster@horut-shava.org.il © אין לשנות שימוש ציבורי במידע מהאתר ללא אישור מראש מהורות=שווה ©